

**În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea**

## **DECIZIE**

**Nr. 51 / C7 / (...)**

**Data: 13.01.2025**

Prin contestația nr. 2810/02.12.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 77721/03.12.2024, formulată de către (...) SRL, cu sediul în (...), înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ..., având CUI ..., reprezentată prin Dan ..., în calitate de director general, în procedura de licitație deschisă, organizată în vederea atribuirii, pe loturi, a contractului având ca obiect „(...)”, cod CPV (...) (...) (Rev. 2), de către (...), cu sediul în (...), în calitate de autoritate contractantă, se solicită:

- obligarea entității contractante la luarea măsurilor de remediere;
- în subsidiar, în măsura în care se constată că nu pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii de atribuire, solicită obligarea autorității contractante să procedeze la anularea procedurii de atribuire;
- suspendarea procedurii de atribuire.

Prin Încheierea nr. (...)/C7/(...) din 12.12.2024, s-a admis cererea de suspendare a procedurii, formulată de (...) SRL.

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,  
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care societatea (...) SRL critică documentația aferentă procedurii menționată în partea introductivă, organizată în vederea atribuirii contractului având o valoare totală estimată de 81.743.101 lei fără TVA, împărțit în două loturi, respectiv:

1. lot 1 - Delegarea gestiunii activității de colectare și transport a deșeurilor municipale în zona 1 din județul Constanța - valoare estimată 24.351.627,00 lei, fără TVA;

2. lot 2 - Delegarea gestiunii activității de colectare, transport și transfer a deșeurilor municipale în zona 3 din județul Constanța - valoare estimată 57.391.474,00 lei, fără TVA,

I. În ceea ce privește tarifele maxime prevăzute în formularele nr. 7 aferente celor 2 loturi, contestatoarea solicită eliminarea acestora având în vedere următoarele:

Prin formularul nr. 7 aferent lotului 1 - Delegarea gestiunii activității de colectare și transport a deșeurilor municipale în zona 1 din județul Constanța, s-au comunicat următoarele tarife maxime:

- tarif pentru colectarea separată și transportul deșeurilor reciclabile menajere și similare 486,54 lei/tonă;

- tarif pentru colectarea separată și transportul altor categorii de deșeuri menajere și similare, respectiv deșeuri reziduale, periculoase din deșeuri menajere și periculoase și textile 325,78 lei/tonă;

- tarif pentru colectarea separată și transportul biodeșeurilor 297,97 lei/tonă;

- tarif pentru colectarea separată, transportul și gestionarea deșeurilor voluminoase din deșeuri menajere și similare 1.217,09 lei/tonă;

- tarif pentru colectarea și transportul deșeurilor din construcții de la populație 651,41 lei/tonă.

Prin formularul nr. 7 aferent lotului 2 - Delegarea gestiunii activității de colectare, transport și transfer a deșeurilor municipale în zona 3 din județul Constanța, s-au comunicat următoarele tarife maxime:

- tarif pentru colectarea și transportul deșeurilor reciclabile menajere și similare 496,00 lei/tonă;

- tarif pentru colectarea și transportul altor categorii de deșeuri menajere și similare respectiv, reziduale, periculoase din deșeuri menajere și similare și deșeuri textile 375,06 lei/tonă;

- tarif de colectare separată și transport separat al biodeșeurilor din deșeurile municipale și din piețe 368,64 lei/tonă;

- tarif pentru colectarea separată, transportul și gestionarea deșeurilor voluminoase 1.130,97 lei/tonă;

- tarif pentru colectarea și transportul deșeurilor provenite din locuințe, generate de activități de reamenajare și reabilitare interioară și/sau exterioară a acestora 777,05 lei/tonă;

- tarif pentru transferul deșeurilor reciclabile menajere și similare 84,25 lei/tonă;

- tarif pentru transferul altor deșeuri menajere și similare 84,47 lei/tonă;

- tarif pentru transferul biodeșeurilor din deșeurile municipale și din piețe 87,06 lei/tonă.

Însă, contestatoarea susține că în Ordinul ANRSC nr. 640/2022 la art. 22 alin. (1) se precizează că *„Tarifele pentru activitățile specifice serviciului de salubritate se fundamentează de operatori pe baza cheltuielilor de exploatare, a costurilor care derivă din contractul de delegare a gestiunii activității/activităților de salubritate sau, după caz, din hotărârea de dare în administrare a activității/activităților, a cheltuielilor financiare, și includ o cotă de dezvoltare pentru crearea surselor de finanțare a proiectelor de investiții dezvoltate în sistemul public de salubritate, după caz, precum și o cotă de profit”*.

Așadar, din acest articol se poate deduce că a fost lăsat la latitudinea operatorilor fundamentarea și împărțirea cheltuielilor în funcție de cerințele prevăzute de entitățile contractante.

Această interpretare este în corelare cu îndrumarea privind utilizarea de limite procentuale pentru anumite elemente de preț în formularul de propunere financiară:

**„Ref**

**e  
r  
i  
t  
o  
r  
l  
a**

**d**

**r  
ept  
u  
l  
aut  
o  
b  
l  
maxi  
m**

*minime*

*si/sau*

**e**, considerăm că sunt relevante următoarele prevederi ale Ordonanței de urgență nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România” (act normativ care transpune Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne).

OUG nr. 49/2009 prevede în art. 14 - (1) *„Entitățile competente române pot condiționa accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia de oricare dintre următoarele cerințe: (...)*

**g) tarife obligatorii minime și/sau maxime pe care trebuie să le respecte prestatorul;**

*h) obligația prestatorului de a oferi alte servicii împreună cu serviciul său.*

*(2) Cerințele menționate la alin. (1) pot fi impuse numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:*

*a) **nediscriminare** - cerințele sunt nediscriminatorii în cazul persoanelor fizice, în funcție de cetățenie sau de naționalitate, iar în cazul persoanelor juridice, în funcție de situarea sediului social;*

*b) **necesitate** - cerințele sunt justificate printr-un motiv imperativ de interes general, astfel cum este definit acesta la art. 2 lit. k);*

*c) **p** - cerințele sunt adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit, ele nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit și nu este posibilă înlocuirea acestor cerințe cu alte măsuri mai puțin restrictive care să asigure atingerea aceluiași rezultat. (...)"*.

Astfel, contestatoarea consideră că pentru a putea impune operatorilor economici prestarea de servicii/activități la tarife obligatorii minime și/sau maxime, cerințele respective trebuie să fie nediscriminatorii și proporționale și să fie justificate printr-un motiv imperativ de interes general.

În acest sens invocă art. 2 lit. k) din OUG nr. 49/2009 care definește motivele imperative de interes general astfel:

*„k) motive imperative de interes general - ordinea publică, siguranța publică, sănătatea publică, păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială, protecția consumatorilor, beneficiarilor serviciilor și a lucrătorilor, loialitatea tranzacțiilor comerciale, combaterea fraudei, protecția mediului, sănătatea animalelor, proprietatea intelectuală, conservarea patrimoniului național istoric și artistic, obiectivele de politică socială și de politică culturală, precum și orice alte considerente calificate ca motive imperative de interes general de Curtea de Justiție a Comunităților Europene, în jurisprudența sa”.*

În concluzie, **întrucât prevederile OUG nr. 49/2009 sunt opozabile autorităților/entităților contractante, acestea au dreptul de a impune cerințe privind respectarea de către operatorul economic ofertant în cadrul propunerii financiare a unor tarife obligatorii minime și/sau maxime**, doar cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) (cerința să fie

nediscriminatorie, proporțională și să fie justificată printr-un motiv imperativ de interes general).

Autoritățile/entitățile contractante au dreptul de a impune cerințe privind respectarea de către operatorul economic ofertant, în cadrul propunerii financiare, a unor tarife obligatorii minime și/sau maxime, doar cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) din OUG nr. 49/2009 (cerința să fie nediscriminatorie, proporțională și să fie justificată printr-un motiv imperativ de interes general), respectiv să fie fundamentate pe dispoziții/prevederi legale.

**Un exemplu de dispoziție/prevedere legală prin care autoritatea/entitatea contractantă poate justifica impunerea unor tarife obligatorii este Ordinul nr. 141/2014** pentru aprobarea tarifelor specifice și indicilor specifici utilizați la stabilirea tarifelor de racordare a utilizatorilor la rețelele electrice de interes public, emis de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE).

Analizând îndrumarea publicată de ANAP, rezultă că autoritatea contractantă poate impune ca cerință, respectarea unor tarife maxime atunci când acestea sunt corelate cu dispozițiile legale imperative, care au ca scop un interes general cum ar fi ordinea publică, siguranța publică, sănătatea publică, păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială, protecția consumatorilor.

Or, în cazul de față, atât prin Ordinul de ANRSC nr. 640/2022, cât și prin Legea nr. 101/2006 privind serviciul de salubritate a localităților, legiuitorul nu a stabilit/prevăzut pentru activitățile care compun serviciul de salubritate tarife maxime.

Pe cale de consecință, consideră că, atât timp cât ofertantul se încadrează în valoarea estimată a contractului, respectă atât fișele de fundamentare anexe la Ordinul ANRSC nr. 640/2022 și prevederile acestui Ordin, cât și cerințele prevăzute în documentația de atribuire, valoarea fiecărui tarif ofertat trebuie lăsată la latitudinea acestuia.

II. Contestatoarea mai susține că articolul privind plata contravalorii serviciilor prestate nu este corelat cu dispozițiile legale.

Astfel, evocă faptul că în cadrul modelului de contract, la Capitolul IV. Executarea contractului, articolul 10 - Tariful, alin. (8) se precizează:

*„(8) Tariful este facturat către Delegatar, în baza situațiilor acceptate lunar la plată de către Delegat, **i** în contul Delegatului indicat în factură. În cazul neplății tarifului facturat, de către Delegatar,*

***a***

***c***

***es***

***t***

***a***

***d***

**in urmă va plăti penalități de întârziere de 0,01 % din suma datorată, pe zi de întârziere.** Pentru Activitățile Componente prestate direct Utilizatorilor, la solicitarea lor expresă, contravaloarea acestora se facturează de către Delegat potrivit contractelor individuale de prestări servicii încheiate cu fiecare dintre aceștia”.

Însă, contestatoarea susține faptul că acest articol nu este corelat cu dispozițiile art. 42 alin. (9) și (10) din Legea nr. 51/2006 privind serviciile comunitare de utilități publice, unde se precizează:

„(9)

**Factur**

**a**

**p**

**en**

**t**

**ru**

**s**

**luni**

**i**

următoare celei în care prestația a fost efectuată. **Uti**

**pu**

**b**

**l**

**i**

**c**

**e**, persoane fizice sau juridice, sunt obligați să achite facturile reprezentând contravaloarea serviciilor furnizate/prestate **în**

**t**

**e**

**r**

**m**

**en**

**zi** de la data emiterii facturilor; data emiterii se înscrie pe factură. Termenul de scadență privind plata facturii se ia în calcul începând cu data emiterii facturii.

(10) Neachitarea facturii de către utilizator în termen de 30 de zile de la data scadenței atrage penalități de întârziere stabilite conform reglementărilor legale în vigoare, după cum urmează:

a)

**p**

**ena**

;

b)

**p**

**bugete**

**tare;**

c) valoarea totală a penalităților nu va depăși valoarea facturii și se constituie în venit al operatorului”.

Având în vedere că dispozițiile legale care reglementează termenul de emitere și de plată al facturilor, precum și cuantumul penalităților de întârziere sunt norme de ordine publică, cu caracter imperativ, apreciază că se impune corelarea art. 10 alin. (8) din modelul de contract cu dispozițiile art. 42 alin. (9) și (10) din Legea nr. 51/2006.

Prin punctul său de vedere înregistrat la Consiliu cu nr. 79462/10.12.2024, autoritatea contractantă a prezentat prevederile legale respectate în elaborarea documentației de atribuire criticate.

Preliminar prezintă domeniul de activitatea și statutul său.

I. Referitor la eliminarea din documentația de atribuire a tarifelor maxime prevăzute în Formularul nr. 7, în temeiul OUG nr. 49/2009, autoritatea contractantă susține că normele acestui act normativ nu se grefează pe situația de față.

OG nr. 49/2009 transpune Directiva nr. 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne, care dispune următoarele:

*„(57) Dispozițiile prezentei directive referitoare la regimurile de autorizare ar trebui să se aplice în cazurile în care accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia de către operatori necesită o decizie din partea unei entități competente. Aceasta nu privește deciziile entităților competente de a crea o entitate publică sau privată pentru prestarea unui anumit serviciu și nici încheierea de contracte de către entitățile competente pentru prestarea unui anumit serviciu reglementat de normele privind achizițiile publice, având în vedere că prezenta directivă nu are ca obiect normele privind achizițiile publice”.*

Chiar dacă s-ar admite că OUG nr. 49/2009 și-ar găsi aplicabilitate în speța de față, în cadrul ordonanței amintite, la art. 1 alin. (4) se specifică faptul că „Prezenta ordonanță de urgență **nu**

**i**  
**nt** , relațiile de muncă, sănătatea și securitatea la locul de muncă, securitatea socială, protecția și promovarea libertății culturale sau lingvistice, pluralismul mijloacelor de comunicare în masă, precum și exercitarea drepturilor fundamentale, astfel cum sunt acestea recunoscute potrivit legii”.

Mai departe, OUG nr. 49/2009, prin art. 16, dispune faptul că prestatorii stabiliți **în alt stat membru** au dreptul să furnizeze servicii pe teritoriul României, iar accesul lor poate fi condiționat doar prin respectarea principiilor nediscriminării, necesității și proporționalității. Acest drept al prestatorilor stabiliți în alt stat membru nu se aplică însă și

serviciilor de interes economic general, astfel cum sunt enumerate la art. 17 lit. a) din aceeași ordonanță, după cum urmează:

*Prevederile art. 16 alin. (2) și (3) nu se aplică:*

a) s

c  
a  
r

*e: în sectorul poștal, serviciilor de natura celor reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2002, cu modificările și completările ulterioare; în sectorul electricității, serviciilor reglementate prin Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare; în sectorul gazelor, serviciilor reglementate prin Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare; serviciilor de distribuție și alimentare cu apă și serviciilor de canalizare și tratare a apelor uzate sau reziduale reglementate prin Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, cu modificările și completările ulterioare;*

s

e

**rviciil**

o Totodată, prin invocarea OUG nr. 49/2009, contestatoarea nu a argumentat norma de drept încălcată de autoritatea contractantă la elaborarea documentației de atribuire, limitându-se în a afirma că autoritatea contractantă are prerogativa de a stabili tarife maxime, însă doar în mod justificat. Contestatoarea nu a făcut proba faptului că tarifele maxime prevăzute în formularul nr. 7 sunt stabilite într-un mod arbitrar.

Autoritatea contractantă subliniază faptul că **în materie nu există reglementări care să interzică stabilirea de tarife maxime și nici norme care să impună justificarea acestora.** Cu toate acestea, justificarea tarifelor rezidă în cererea de finanțare a proiectului Sistem de Management Integrat al deșeurilor din județul Constanța, prin care au fost stabilite costurile proiectului, precum și tariful maximal, stabilit în euro, conform analizei cost-beneficiu depusă în cadrul proiectului S.M.I.D. și aprobată de finanțator. În plus, în cadrul strategiei de contractare, la punctul 3 „Determinarea valorii estimate”, autoritatea contractantă a fundamentat modul în care a fost determinată valoarea estimată, precum și modul în care a fost determinată valoarea maximală a fiecărei activități.

Autoritatea contractantă a respectat de asemenea cerințele stabilite de finanțator - Ministerul Fondurilor Europene prin Circulara nr. 46327/03.06.2020 (Anexa 1), care, la Secțiunea 1 *Metodologia de actualizare a planului tarifar* cuprinde următoarea inserție:

*Planul tarifar anexat la contractul de finanțare conține tarifele maxime anuale de salubritate pentru beneficiarii casnici și beneficiarii non-casnici, care trebuie respectate pe parcursul operării proiectelor SMID.*

*Planul tarifar anexat la contractul de finanțare poate fi actualizat în conformitate cu valorile actualizate ale datelor pe baza cărora au fost calculate tarifele maxime de salubritate pentru beneficiarii casnici și beneficiarii non-casnici la momentul pregătirii aplicației de finanțare și cu prevederile legislative cu incidență asupra calculului tarifelor de salubritate.*

Tarifele maxime pentru activitățile desfășurate de operatorul de salubritate au fost stabilite în conformitate cu prevederile art. 2.2.1 din Anexa 3 la Regulamentul UE de punere în aplicare nr. 207/2015, potrivit cărora tarifele trebuie să fie fixate în conformitate cu principiul „**poluatorul plătește**”, **ținând seama de caracterul rezonabil al acestora** și de principiul „**recuperării integrale a costurilor**”. Respectarea principiului recuperării integrale a costurilor presupune ca tarifele să urmărească, pe cât posibil, să recupereze costurile de capital, costurile operaționale și de întreținere, inclusiv costurile de mediu și ale resurselor.

Taxele distincte pentru beneficiarii serviciului de salubritate sunt cele prevăzute de art. 17 alin (5) litera i) din OUG nr. 92/2021 și sunt calculate în baza tarifelor distincte pentru gestionarea deșeurilor reciclabile și a altor categorii de deșeuri. De asemenea, taxele stabilite pe baza principiului de recuperare integrală a costurilor, trebuie verificate sub aspectul suportabilității, respectiv încadrarea acestor taxe în nivelul maxim suportabil stabilit ca un procent din venitul mediu net aferent „**decilei**” celei mai sărace. Practica a evidențiat faptul că, în prezent și, cel puțin, pe termen mediu, populația nu dispune de capacitatea de plată pentru a suporta un tarif suficient de mare să acopere integral costurile de investiție și costurile de operare și mentenanță.

Astfel, gradul de suportabilitate al populației este impus ofertanților în contextul impunerii tarifelor maxime pe care le pot oferta, indicator obligatoriu în documentația de atribuire, având în vedere că utilizatorii casnici sunt beneficiarii asistenței financiare nerambursabilă din fonduri europene, în acest sens, art. 1 din Legea nr. 51/2006 dispune faptul că serviciile de utilități publice fac obiectul unor obligații specifice de serviciu public în scopul asigurării *unui nivel ridicat al calității siguranței și accesibilității, egalității de tratament, promovării accesului universal și a drepturilor utilizatorilor, având caracter atât economic, cât și social*.

Referitor la gradul de suportabilitate a beneficiarilor serviciilor de utilități publice, supune atenției Consiliului și art. 582 din Codul administrativ, care reglementează: „*Obligațiile de serviciu public*

(1) *Obligațiile de serviciu public reprezintă cerințe și îndatoriri specifice impuse organismelor prestatoare în fiecare sector al serviciilor publice de către legiuitor sau de către entitățile administrației publice competente cu reglementarea, autorizarea sau gestiunea serviciului public respectiv.*

(2) *Obligațiile de serviciu public presupun, în principal, asigurarea serviciului universal, continuitatea și **suportabilitatea serviciului, precum și măsuri de protecție a beneficiarului**,*

coroborat cu art. 1 lit. v) din Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice:

„v) o

s

p

***ecifică** stabilită de către autoritatea administrației publice locale/asociația de dezvoltare intercomunitară în baza mandatului primit, pentru a asigura furnizarea/prestarea serviciului de utilități publice, pe care un operator, dacă ar ține seama de propriile sale interese comerciale, nu și le-ar asuma sau nu și le-ar asuma în aceeași măsură sau în aceleași condiții fără fi remunerat corespunzător”.*

Așadar, tarifele maxime, fiind cerințe specifice stabilite de autoritatea contractantă pentru ocrotirea interesului public în limita gradului de suportabilitate a populației, sunt temeinic justificate.

Cu referire la faptul că societatea contestatoare a precizat în cadrul contestației că Ordinul ANRSC nr. 640/2022 lasă la latitudinea operatorului fundamentarea și împărțirea cheltuielilor în funcție de **cerințele prevăzute de autoritatea contractantă, achiziția a confirmat că faptul este corect constatat.**

Astfel, art. 71 din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii prevede faptul că „alin. (1) *Autoritatea/entitatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura ofertanților/candidaților o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele concesiunii de lucrări sau ale concesiunii de servicii, obiectul contractului, repartizarea riscurilor și modul de desfășurare a procedurii de atribuire*”.

Mai departe, art. 51 alin. (7) din Legea nr. 100/2016 prevede că „Informațiile furnizate prin documentația de atribuire trebuie să fie suficient de precise, clare și complete pentru a permite operatorilor economici să determine natura și obiectul concesiunii de lucrări sau ale concesiunii de servicii, iar pe baza acestora să decidă transmiterea unei oferte sau neparticiparea la procedura de atribuire”, iar art. 77 din normele de aplicare ale Legii nr. 100/2016 prevăd în sarcina ofertantului că „alin. (1) *Ofertantul elaborează oferta în conformitate cu prevederile documentației de atribuire, în condițiile art. 41 alin. (4) din Lege*”.

Având în vedere faptul că societatea contestatoare nu a argumentat concret, din punct de vedere legal, în ce constă încălcarea săvârșită de autoritatea contractantă prin impunerea, justificată prin contractul de finanțare, a tarifelor maximale, solicită respingerea acestui capăt de cerere ca neîntemeiat.

II Referitor la corelarea dispozițiilor "art. 49 alin. (9) și (10)" din Legea nr. 51/2006 cu dispozițiile art. 10 Tariful din proiectul contractului de delegare, autoritatea contractantă precizează că raportul dintre utilizatorii serviciilor de utilitate publică și operatori este stabilit de secțiunea a 4-a *Furnizarea/prestarea, contractarea și facturarea serviciilor de utilități publice*, la art. 42 din Legea nr. 51/2006, unde se reglementează faptul că utilizatorii beneficiază de prestarea unui serviciu de utilități publice astfel:

a) în baza unui

**c**  
**on**  
**t**  
**ract**  
**d**  
**e**  
**furniz**  
**uti**  
**/**  
**izat**  
**o**  
**r;**

b) prin achitarea unui tarif sau a costului unui bilet, după caz;

c) **p**

**c**  
**on**  
**t**  
**ract**  
**u**  
**/ d**  
**moda**  
**/**  
**i**  
**t**  
**ate.**

(2)

**Con**  
**t**  
**ract**  
**u**  
**/**

**de furnizare sau de prestare a serviciului constituie actul juridic prin care se reglementează raporturile dintre operator si utilizator cu privire la furnizarea/prestarea, utilizarea, facturarea și plata unui serviciu de utilități publice.**

Raportul dintre asociația de dezvoltare intercomunitară și operator este reglementat la art. 23 și art. 29 din Legea nr. 51/2006, astfel:

Articolul 23: „(1) Raporturile juridice dintre unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz,

**d  
i  
n  
t  
r**

reglementate prin:

b)

**c  
on  
t  
racte  
l  
e  
d  
e  
l  
egate”.**

ori operatorii regionali, după caz, sunt

Articolul 29 din Legea nr. 51/2006 dispune că: „(1) Gestiunea delegată este modalitatea de gestiune în care entitățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale ori, după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară având ca scop serviciile de utilități publice, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, atribuie unuia sau mai multor operatori toate ori numai o parte din competențele și responsabilitățile proprii privind furnizarea/prestarea serviciilor de utilități publice,  
**p  
gestiunii.**

(7) Contractul de delegare a gestiunii este un contract încheiat în formă scrisă, prin care **un**

**asoci  
e  
r**

**e**, după caz, în calitate de delegatar, atribuie, prin una dintre modalitățile prevăzute de lege, pe o perioadă determinată,

**un  
u  
i**

**o** , în calitate de delegat, care acționează pe riscul și răspunderea sa, dreptul și obligația de a furniza/presta integral un serviciu de utilități publice ori, după caz, numai unele activități specifice acestuia, inclusiv dreptul și obligația de a administra și de a exploata infrastructura tehnico-edilitară aferentă serviciului/activității furnizate/prestate, în schimbul unei redevențe, după caz. Contractul de delegare a gestiunii poate fi încheiat de asociația de dezvoltare intercomunitară având ca scop serviciile de utilități publice în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, care au calitatea de delegatar. Contractul de delegare a gestiunii **est actel** și intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare”.

Contractul de delegare este asimilat actului administrativ, iar relevante acestui context sunt prevederile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ potrivit căreia „la soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se are în vedere regula după care **p**

**p**  
**pu**  
**b**  
**I**  
**ic”.**

Astfel, reiese faptul că art. 42 alin. (9) și (10) din Legea nr. 51/2006 **nu se aplică** în raporturile dintre autoritatea contractantă și operatorul delegat, îndeosebi în contextul art. 29 alin. (9) din Legea nr. 51/2006 care statuează că *În cazul serviciilor de utilități publice, astfel cum sunt definite la art. 1 alin. (2), p*

**100/2016”.** Acest text normativ, la fel ca întregul articol 42 din lege, se aplică strict pentru contractul încheiat între operator și beneficiarii individuali sau colectivi definiți la art. 41 alin. (1) din lege și reglementează raporturile dintre operator și utilizator cu privire la furnizarea/prestarea, utilizarea, facturarea și plata unui serviciu de utilități publice, **nefiind aplicabile unui contract de delegare a gestiunii serviciului de salubritate**. Contractul de furnizare a serviciului de salubritate încheiat între utilizator și operator are un regim

juridic diferit față de contractul de delegare al serviciului de salubritate atribuit unui operator în baza legislației achizițiilor publice unui operator.

Prin urmare, apreciază că are dreptul de a propune un termen de plată a facturilor emise de operator în executarea contractului de delegare care poate fi diferit față de termenul legal de 15 zile aplicabil strict facturii emise de operator direct către utilizatorii beneficiari ai serviciului de salubritate. De altfel, autoritatea contractantă poate propune, în temeiul art. 1535 din Codul civil și cuantumul penalităților în cazul obligațiilor bănești, astfel:

*Daunele moratorii în cazul obligațiilor bănești: alin. (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu”.*

Totodată autoritatea contractantă invocă și prevederile Legii nr. 72 din 28 martie 2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante care stabilește ca termen contractual de plată pentru contractele încheiate dintre autorități contractante și profesioniști următoarele:

#### Articolul 7 Termenul contractual de plată

*(1) Termenele de plată s pentru executarea obligațiilor entităților contractante nu pot fi mai mari decât termenele stabilite potrivit art. 6 alin. (1). În mod excepțional*

**părți**  
**I**  
**e**

**pot**  
**stip**  
**u**  
**I**  
**a**  
**un t**  
**c**  
**on**  
**t**

**ract** și în documentația achiziției și este obiectiv justificat, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 12.

#### Articolul 8 Dobânda penalizatoare

*(1) În raporturile dintre autoritățile contractante și profesioniști, creanța de plată constând în prețul bunurilor livrate sau tariful serviciilor prestate*

produce dobânzi penalizatoare dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1).

(2) Dobânda penalizatoare pentru plata cu întârziere **curge de la termenul stipulat în contract** sau, în cazul în care nu a fost stipulat în contract, de la expirarea termenelor prevăzute la art. 6 alin. (1), în condițiile dispozițiilor art. 1.535 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare. Prevederile art. 4 se aplică în mod corespunzător.

În acest sens, autoritatea contractantă invocă și art. 1 din Ordonanța nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar - fiscale în domeniul bancar: „(1) Părțile sunt libere să stabilească, în convenții, rata dobânzii atât pentru restituirea unui împrumut al unei sume de bani, cât și pentru întârzierea la plata unei obligații bănești.

Având în vedere cele mai sus expuse, solicită respingerea contestației ca neîntemeiată, cu consecința menținerii documentației de atribuire.

Prin adresa nr. 2992/20.12.2024, înregistrată la Consiliu cu nr. 82384/23.12.2024, contestatoarea a depus concluzii scrise cu privire la punctul de vedere transmis de autoritatea contractantă, prin care a solicitat admiterea contestației, prezentând argumente în susținerea criticilor formulate. Totodată, contestatoarea a formulat critici suplimentare celor din contestație.

Prin adresa nr. 27/09.01.2025, înregistrată la Consiliu cu nr. 965/09.01.2025, autoritatea contractantă a depus concluzii scrise, prezentând argumente suplimentare pentru respingerea, ca nefondată a contestației. De asemenea, a solicitat respingerea ca inadmisibile a criticilor suplimentare celor din contestație, în temeiul art. 21 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Prin adresa înregistrată la Consiliu cu nr. 82316/23.12.2024, autoritatea contractantă a depus dosarul achiziției, pe suport electronic.

### **Din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarea situație de fapt:**

În vederea atribuirii, pe loturi, a contractului de concesiune servicii având ca obiect „(...)”, cod CPV (...) (...) (Rev. 2), (...), în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de licitație deschisă, prin publicarea în SEAP a anunțului de concesiune nr. (...).

Din informațiile anunțului de concesiune amintit, Consiliul a reținut că valoarea estimată a contractului de concesiune servicii care se va atribui este de 81.743.101,00 lei (din care, pentru lotul 1 este de 24.351.627 lei, iar pentru lotul 2 este 57.391.474 lei), fără TVA, criteriul de atribuire este „Cel mai bun raport calitate – preț”, iar data limită de depunere a ofertelor a fost stabilită la 20.12.2024, oră 16:28. În

prezent, procedura a fost suspendată de Consiliu prin Încheierea nr. (...)/C7/(...) din 12.12.2024.

Nemulțumită fiind de cerințele documentației de atribuire, (...) SRL a depus contestația în analiză, solicitând:

- obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere;
- în subsidiar, în măsura în care se constată că nu pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii de atribuire, solicită obligarea autorității contractante să procedeze la anularea procedurii de atribuire;
- suspendarea procedurii de atribuire.

(...) SRL a făcut dovada constituirii cauțiunii corespunzătoare, în valoare de 35.000,00 lei (pentru lotul 1), conform recipisei de consemnare nr. 210831794/1, emisă de CEC Bank, Sucursala Constanța, la data de 05.12.2024 și în valoare de 220.000 lei (pentru lotul 2) conform recipisei de consemnare nr. 210831779/1, emisă de CEC Bank, Sucursala Constanța, la data de 05.12.2024.

Recipisele de consemnare se vor restitui în condițiile stipulate de art. 1.064 din Codul de procedură civilă, coroborate cu dispozițiile art. 61<sup>1</sup> alin. (5), (6) și (7) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Trecând la soluționarea pe fond a contestației depuse de (...) SRL, Consiliul constată că aceasta este îndreptată împotriva a două aspecte din documentația de atribuire corespunzătoare loturilor 1 și 2:

1. Tarifele maxime prevăzute în Formularele nr. 7 sunt nelegale, motiv pentru care a solicitat eliminarea acestora;
2. Articolul 10 Tariful, alin. (8), capitolul IV Executarea contractului, aferent modelului de contract nu este corelat cu dispozițiile legale, respectiv cu art. 42 alin. (9) și (10) din Legea nr. 51/2006.

Cu referire la primul aspect criticat, legat de faptul că autoritatea contractantă a impus în Formularele 7 tarife maxime, în mod nelegal, Consiliul reține următoarele:

❖ **prin formularul nr. 7 aferent lotului 1** - Delegarea gestiunii activității de colectare și transport a deșeurilor municipale în zona 1 din județul Constanța, s-au comunicat următoarele tarife maxime:

- tarif pentru colectarea separată și transportul deșeurilor reciclabile menajere și similare 486,54 lei/tonă;
- tarif pentru colectarea separată și transportul altor categorii de deșeuri menajere și similare, respectiv deșeuri reziduale, periculoase din deșeuri menajere și periculoase și textile 325,78 lei/tonă;
- tarif pentru colectarea separată și transportul biodeșeurilor 297,97 lei/tonă;

- tarif pentru colectarea separată, transportul și gestionarea deșeurilor voluminoase din deșeuri menajere și similare 1.217,09 lei/tonă;
- tarif pentru colectarea și transportul deșeurilor din construcții de la populație 651,41 lei/tonă.

❖ **prin formularul nr. 7 aferent lotului 2** - Delegarea gestiunii activității de colectare, transport și transfer a deșeurilor municipale în zona 3 din județul Constanța, s-au comunicat următoarele tarife maxime:

- tarif pentru colectarea și transportul deșeurilor reciclabile menajere și similare 496,00 lei/tonă;
- tarif pentru colectarea și transportul altor categorii de deșeuri menajere și similare respectiv, reziduale, periculoase din deșeuri menajere și similare și deșeuri textile 375,06 lei/tonă;
- tarif de colectare separată și transport separat al biodeșeurilor din deșeurile municipale și din piețe 368,64 lei/tonă;
- tarif pentru colectarea separată, transportul și gestionarea deșeurilor voluminoase 1.130,97 lei/tonă;
- tarif pentru colectarea și transportul deșeurilor provenite din locuințe, generate de activități de reamenajare și reabilitare interioară și/sau exterioară a acestora 777,05 lei/tonă;
- tarif pentru transferul deșeurilor reciclabile menajere și similare 84,25 lei/tonă;
- tarif pentru transferul altor deșeuri menajere și similare 84,47 lei/tonă;
- tarif pentru transferul biodeșeurilor din deșeurile municipale și din piețe 87,06 lei/tonă.

❖ **prin contestație, autoarea acesteia a susținut** următoarele: «... în Ordinul ANRSC nr. 640/2022 la art. 22 alin. (1) se precizează că „**Tarifele pentru activitățile specifice serviciului de salubritate se fundamentează de operatori pe salubritate**»

**r  
iz  
a  
r  
e**

*sau, după caz, din hotărârea de dare în administrare a activității/activităților, a cheltuielilor financiare, și includ o cotă de dezvoltare pentru crearea surselor de finanțare a proiectelor de investiții dezvoltate în sistemul public de salubritate, după caz, precum și o cotă de profit”.*

*Așadar, din acest articol putem deduce că a fost lăsat la latitudinea operatorilor fundamentarea și împărțirea cheltuielilor în funcție de cerințele prevăzute de autoritățile contractante.*

Aceasta interpretare este în corelare cu îndrumarea privind utilizarea de limite procentuale pentru anumite elemente de preț în formularul de propunere financiară:

„Referitor la dreptul **autorităților/entităților contractante de a impune cerințe privind respectarea/utilizarea de către operatorul economic ofertant, în cadrul propunerii financiare, a unor tarife obligatorii** minime și/sau **maxime**, considerăm că sunt relevante următoarele prevederi ale Ordonanței de urgență nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România” (act normativ care transpune Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne).

OUG nr. 49/2009 prevede în art. 14 - (1) „Autoritățile competente române pot condiționa accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acestuia de oricare dintre următoarele cerințe: (...)

g) **tarife obligatorii minime și/sau maxime pe care trebuie să le respecte prestatorul;**

h) obligația prestatorului de a oferi alte servicii împreună cu serviciul său.

(2) Cerințele menționate la alin. (1) pot fi impuse numai dacă **îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:**

a) **nediscriminare** - cerințele sunt nediscriminatorii în cazul persoanelor fizice, în funcție de cetățenie sau de naționalitate, iar în cazul persoanelor juridice, în funcție de situarea sediului social;

b) **necesitate** - cerințele sunt justificate printr-un motiv imperativ de interes general, astfel cum este definit acesta la art. 2 lit. k);

c) **proporționalitate** - cerințele sunt adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit, ele nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit și nu este posibilă înlocuirea acestor cerințe cu alte măsuri mai puțin restrictive care să asigure atingerea aceluiași rezultat. (...).”

În concluzie, pentru a putea impune operatorilor economici prestarea de servicii/activități la tarife obligatorii minime și/sau maxime, cerințele respective trebuie să fie nediscriminatorii și proporționale și să fie justificate printr-un motiv imperativ de interes general. Art. 2 lit. k) din OUG nr. 49/2009 care definește motivele imperative de interes general astfel:

„k) **motive imperative de interes general** - ordinea publică, siguranța publică, sănătatea publică, păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială, protecția consumatorilor, beneficiarilor serviciilor și a lucrătorilor, loialitatea tranzacțiilor comerciale, combaterea fraudei, protecția mediului, sănătatea animalelor, proprietatea intelectuală, conservarea patrimoniului național istoric și artistic, obiectivele de politică socială și de politică culturală, precum și orice alte considerente calificate ca motive imperative de interes general de Curtea de Justiție a Comunităților Europene, în jurisprudența sa”.

**În concluzie, întrucât prevederile OUG nr. 49/2009 sunt opozabile autorităților/entităților contractante, acestea au dreptul de a impune cerințe privind respectarea de către operatorul economic ofertant în cadrul propunerii financiare a unor tarife obligatorii minime și/sau maxime, doar cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) (cerința să fie nediscriminatorie, proporțională și să fie justificată printr-un motiv imperativ de interes general).**

Autoritățile/entitățile contractante au dreptul de a impune cerințe privind respectarea de către operatorul economic ofertant, în cadrul propunerii financiare, a unor tarife obligatorii minime și/sau maxime, doar cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) din OUG nr. 49/2009 (cerința să fie nediscriminatorie, proporțională și să fie justificată printr-un motiv imperativ de interes general), respectiv să fie fundamentate pe dispoziții/prevederi legale.

**Un exemplu de dispoziție/prevedere legală prin care autoritatea/entitatea contractantă poate justifica impunerea unor tarife obligatorii este Ordinul nr. 141/2014** pentru aprobarea tarifelor specifice și indicilor specifici utilizați la stabilirea tarifelor de racordare a utilizatorilor la rețelele electrice de interes public, emis de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE).

Analizând îndrumarea publicată de ANAP, rezultă că autoritatea contractantă poate impune ca cerință, respectarea unor tarife maxime atunci când acestea sunt corelate cu despozițiile legale imperative, care au ca scop un interes general cum ar fi ordinea publică, siguranța publică, sănătatea publică, păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială, protecția consumatorilor.

Or, în cazul de față, atât prin Ordinul ANRSC nr. 640/2022, cât și prin Legea nr. 101/2006 privind serviciul de salubritate a localităților, legiuitorul nu a stabilit/prevăzut pentru activitățile care compun serviciul de salubritate tarife maxime.

Astfel ... atât timp cât ofertantul se încadrează în valoarea estimată a contractului, respectă atât fișele de fundamentare anexe la Ordinul ANRSC nr. 640/2022 și prevederile acestui Ordin, cât și cerințele prevăzute în documentația de atribuire, valoarea fiecărui tarif ofertat trebuie lăsată la latitudinea acestuia»;

❖ **prin punctul de vedere față de contestație**, autoritatea contractantă a susținut cu referire la acest aspect următoarele: «Contestatorul solicită eliminarea tarifelor maxime prevăzute în cadrul Formularului nr. 7, în temeiul OUG nr. 49/2009, privind libertatea de stabilire a prestațiilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, ordonanță de urgență care reglementează cadrul general al libertății de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza

servicii pe teritoriul României, norme care nu se grefează pe situația de față.

OUG nr. 49/2009 transpune Directiva nr. 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne, care dispune următoarele:

„(57) Dispozițiile prezentei directive referitoare la regimurile de autorizare ar trebui să se aplice în cazurile în care accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia de către operatori necesită o decizie din partea unei entități competente. Aceasta nu privește deciziile entităților competente de a crea o entitate publică sau privată pentru prestarea unui anumit serviciu și nici încheierea de contracte de către entitățile competente pentru prestarea unui anumit serviciu reglementat de normele privind achizițiile publice, **având în vedere că prezenta directivă nu are ca obiect normele privind achizițiile publice**”.

Chiar dacă am admite că OUG nr. 49/2009 și-ar găsi aplicabilitate în speța de față, în cadrul ordonanței amintite, la art. 1 alin. (4) se specifică faptul că „Prezenta ordonanță de urgență **nu afectează dispozițiile naționale privind definirea, organizarea și funcționarea serviciilor economice de interes general**, relațiile de muncă, sănătatea și securitatea la locul de muncă, securitatea socială, protecția și promovarea libertății culturale sau lingvistice, pluralismul mijloacelor de comunicare în masă, precum și exercitarea drepturilor fundamentale, astfel cum sunt acestea recunoscute potrivit legii”.

Mai departe, OUG nr. 49/2009, prin art. 16, dispune faptul că prestatorii stabiliți **în alt stat membru** au dreptul să furnizeze servicii pe teritoriul României, iar accesul lor poate fi condiționat doar prin respectarea principiilor nediscriminării, necesității și proporționalității. Acest drept al prestatorilor stabiliți în alt stat membru nu se aplică însă și serviciilor de interes economic general, astfel cum sunt enumerate la art. 17 lit. a) din aceeași ordonanță, după cum urmează:

Prevederile art. 16 alin. (2) și (3) nu se aplică:

a) **serviciilor de interes economic general, printre care:** în sectorul poștal, serviciilor de natura celor reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2002, cu modificările și completările ulterioare; în sectorul electricității, serviciilor reglementate prin Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare; în sectorul gazelor, serviciilor reglementate prin Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare; serviciilor de distribuție și alimentare cu apă și serviciilor de canalizare și tratare a apelor uzate sau reziduale reglementate prin Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, cu modificările și completările ulterioare; **serviciilor de tratare a deșeurilor**; în sectorul energiei termice, serviciilor reglementate prin Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006; **serviciilor de salubritate, reglementate prin Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006**, cu modificările și completările ulterioare; serviciilor de iluminat

public, reglementate prin Legea serviciului de iluminat public nr. 230/2006; serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local;

În tot cazul, prin invocarea OUG nr. 49/2009, petenta nu a argumentat norma de drept încălcată de autoritatea contractantă la elaborarea documentației de atribuire, limitându-se în a afirma că autoritatea contractantă are prerogativa de a stabili tarife maxime, însă doar în mod justificat. Petenta nu a făcut proba faptului că tarifele maxime prevăzute în formularul nr. 7 sunt stabilite într-un mod arbitrar.

Subliniem faptul că **în materie nu există reglementări care să interzică stabilirea de tarife maxime și nici norme care să impună justificarea acestora**. Cu toate acestea, justificarea tarifelor rezidă în cererea de finanțare a proiectului Sistem de Management Integrat al deșeurilor din județul Constanța, prin care au fost stabilite costurile proiectului, precum și tariful maximal, stabilit în euro, conform analizei cost-beneficiu depusă în cadrul proiectului S.M.I.D. și aprobată de finanțator. În plus, în cadrul strategiei de contractare, la punctul 3 „Determinarea valorii estimate”, autoritatea contractantă a fundamentat modul în care a fost determinată valoarea estimată, precum și modul în care a fost determinată valoarea maximală a fiecărei activități.

Autoritatea contractantă a respectat de asemenea cerințele stabilite de finanțator - Ministerul Fondurilor Europene prin Circulara nr. 46327/03.06.2020 (Anexa 1), care, la Secțiunea 1 Metodologia de actualizare a planului tarifar cuprinde următoarea inserție:

Planul tarifar anexat la contractul de finanțare conține tarifele maxime anuale de salubritate pentru beneficiarii casnici și beneficiarii non-casnici, care trebuie respectate pe parcursul operării proiectelor SMID.

Planul tarifar anexat la contractul de finanțare poate fi actualizat în conformitate cu valorile actualizate ale datelor pe baza cărora au fost calculate tarifele maxime de salubritate pentru beneficiarii casnici și beneficiarii non-casnici la momentul pregătirii aplicației de finanțare și cu prevederile legislative cu incidență asupra calculului tarifelor de salubritate.

Tarifele maxime pentru activitățile desfășurate de operatorul de salubritate au fost stabilite în conformitate cu prevederile art. 2.2.1 din Anexa 3 la Regulamentul UE de punere în aplicare nr. 207/2015, potrivit cărora tarifele trebuie să fie fixate în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, **ținând seama de caracterul rezonabil al acestora** și de principiul „recuperării integrale a costurilor”. Respectarea principiului recuperării integrale a costurilor presupune ca tarifele să urmărească, pe cât posibil, să recupereze costurile de capital, costurile operaționale și de întreținere, inclusiv costurile de mediu și ale resurselor.

Taxele distincte pentru beneficiarii serviciului de salubritate sunt cele prevăzute de art. 17 alin (5) litera i) din OUG nr. 92/2021 și sunt calculate în baza tarifelor distincte pentru gestionarea deșeurilor reciclabile și a altor categorii de deșeuri. De asemenea, taxele stabilite pe baza principiului de recuperare integrală a costurilor, trebuie verificate sub aspectul suportabilității, respectiv încadrarea acestor taxe în nivelul maxim suportabil stabilit ca un procent din venitul mediu net aferent **"decilei"** celei mai sărace. Practica a evidențiat faptul că, în prezent și, cel puțin, pe termen mediu, populația nu dispune de capacitatea de plată pentru a suporta un tarif suficient de mare să acopere integral costurile de investiție și costurile de operare și mentenanță.

Astfel, gradul de suportabilitate al populației este impus ofertanților în contextul impunerii tarifelor maxime pe care le pot oferta, indicator obligatoriu în documentația de atribuire, având în vedere că utilizatorii casnici sunt beneficiarii asistenței financiare nerambursabilă din fonduri europene. În acest sens, art. 1 din Legea nr. 51/2006 dispune faptul că serviciile de utilități publice fac obiectul unor obligații specifice de serviciu public în scopul asigurării unui nivel ridicat al calității siguranței **și accesibilității**, egalității de tratament, **promovării accesului universal și a drepturilor utilizatorilor, având caracter atât economic, cât și social.**

Referitor la gradul de suportabilitate a beneficiarilor serviciilor de utilități publice, supune atenției Consiliului și art. 582 din Codul administrativ, care reglementează: „Obligațiile de serviciu public

(1) Obligațiile de serviciu public reprezintă **cerințe și îndatoriri specifice impuse organismelor prestatoare** în fiecare sector al serviciilor publice de către legiuitor sau de către entitățile administrației publice competente cu reglementarea, autorizarea sau gestiunea serviciului public respectiv.

(2) Obligațiile de serviciu public presupun, în principal, asigurarea serviciului universal, continuitatea și **suportabilitatea serviciului, precum și măsuri de protecție a beneficiarului**”,

coroborat cu “art. 1 lit. v)” din Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice:

„v) **obligație de serviciu public - orice cerință specifică** stabilită de către autoritatea administrației publice locale/asociația de dezvoltare intercomunitară în baza mandatului primit, pentru a asigura furnizarea/prestarea serviciului de utilități publice, pe care un operator, dacă ar ține seama de propriile sale interese comerciale, nu și le-ar asuma sau nu și le-ar asuma în aceeași măsură sau în aceleași condiții fără fi remunerat corespunzător”.

Așadar, tarifele maxime, fiind cerințe specifice stabilite de autoritatea contractantă pentru ocrotirea interesului public în limita gradului de suportabilitate a populației, sunt temeinic justificate.

Totodată, petenta spune în cadrul contestației faptul că Ordinul ANRSC nr. 640/2022 lasă la latitudinea operatorului fundamentarea și împărțirea cheltuielilor în funcție de **cerințele prevăzute de autoritatea contractantă, fapt constatat corect.**

Astfel, art. 71 din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii prevede faptul că „(1) **Autoritatea/entitatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura ofertanților/candidaților o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele concesiunii de lucrări sau ale concesiunii de servicii, obiectul contractului, repartizarea riscurilor și modul de desfășurare a procedurii de atribuire**”.

Mai departe, art. 51 alin. (7) din Legea nr. 100/2016 prevede că „Informațiile furnizate prin documentația de atribuire trebuie să fie suficient de precise, clare și complete pentru a permite operatorilor economici să determine natura și obiectul concesiunii de lucrări sau ale concesiunii de servicii, iar pe baza acestora să decidă transmiterea unei oferte sau neparticiparea la procedura de atribuire”, iar art. 77 din normele de aplicare ale Legii nr. 100/2016 prevăd în sarcina ofertantului că „(1) Ofertantul elaborează oferta în conformitate cu prevederile documentației de atribuire, în condițiile art. 41 alin. (4) din Lege”.

Având în vedere faptul că petenta nu a argumentat concret, din punct de vedere legal, în ce constă încălcarea săvârșită de autoritatea contractantă prin impunerea, justificată prin contractul de finanțare, a tarifelor maxime, solicită respingerea acestui capăt de cerere ca neîntemeiat.»;

❖ **prin concluziile scrise nr. 2992/20.12.2024 formulate** de societatea contestatoare, ulterior punctului de vedere al achizitoarei, s-au adus următoarele precizări: «... Autoritatea Contractantă susține că "a respectat de asemenea cerințele stabilite de finanțator - Ministerului Fondurilor Europene prin Circulara nr. 46237/03.06.2020 (Anexa 1), care la Secțiunea 1 Metodologia de actualizare a planului tarifar cuprinde următoarea inserție:

- Planul tarifar anexat la contractul de finanțare conține tarife maxime anuale de salubritate pentru **beneficiarii casnici și beneficiarii non-casnici**, care trebuie respectate pe parcursul operării proiectelor SMID.
- Planul tarifar anexat la contractul de finanțare **poate fi actualizat în conformitate cu valorile actualizate ale datelor pe baza cărora au fost calculate tarifele maxime de**

**salubritate pentru beneficiarii casnici si beneficiarii non-casnici la momentul pregătirii aplicației de finanțare si cu prevederile legislative cu incidență asupra calculului tarifelor de salubritate"**

Analizând Anexa 1 atașată de Autoritatea contractantă în punctul de vedere - Circulara nr. 46237/03.06.2020 considerăm următoarele:

Conform metodologiei de actualizare a planului tarifar instrucțiunile vizează două ipoteze:

1. Actualizarea planului tarifar pentru proiectele SMID aflate în operare
2. Actualizarea planului tarifar pentru proiectele SMID care nu sunt în operare

Din punctul nostru de vedere Proiectul implementat de Asociația de Dezvoltare Intercomunitară "DOBROGEA" se încadrează în a doua categorie, respectiv proiecte SMID care nu sunt în operare. Astfel, parcurgând instrucțiunea arătăm că "Actualizarea se va realiza pe baza **prețurilor unitare ale anului curent (ex carburant, energie, salarii etc.) si în conformitate cu modificările legislative (contribuție pentru economia circulară, eventuale extinderi ale sistemului de colectare etc).** După atribuirea tuturor contractelor de delegare, se va realiza actualizarea planului tarifar conform metodologiei prezentata de la punctul 1".

Având în vedere data Circularii nr. 46237/03.06.2020, faptul că contractul nu a fost atribuit în anul 2020, aflându-se în procedura de licitație în anul 2024, precum și schimbările legislative ulterioare anului 2020, care privesc evidențierea separată a contribuției pentru economia circulară fără includerea acestora în tarifele pe care operatorii serviciilor de salubritate le fundamentează conform legislației în vigoare respectiv Ordinul ANRSC nr. 640/2022, OUG nr. 92/2021 etc., precum și faptul că activitatea de colectare și transport a deșeurilor nu implică cheltuieli cu această contribuție considerăm că **tarifele maxime de salubritate pentru beneficiarii casnici și beneficiarii non-casnici la care face referire această circulară se referă la taxele și tarifele pe care utilizatorii serviciului le plătesc pentru prestarea integrală a serviciului de salubritate ulterior calculării și aprobării de către Asociațiile de Dezvoltare Intercomunitară a tarifelor distincte** în sensul Capitolului III - Tarifele distincte și taxele distincte pentru gestionarea deșeurilor pentru activitățile desfășurate de operatori pe fluxul deșeurilor municipal, Secțiunea 1 din Ordinul nr. 640/2022 **și nu trebuie să reflecte o îngrădire a tarifelor pe care operatorii care desfășoară activități pe fluxul deșeurilor municipale le fundamentează în conformitate cu structura pe elemente de cheltuieli**, conform

Capitolului IV - Fundamentarea tarifelor din Ordinul nr. 640/2022 pentru activitățile de salubritate specifice.»

Față de cele mai sus reținute, Consiliul consideră că argumentele aduse de autoritatea contractantă sunt pe deplin corecte și susținute de normele de drept invocate de aceasta, respectiv:

✓ prevederile art. 2.2.1 din Anexa 3 la Regulamentul UE de punere în aplicare nr. 207/2015, potrivit căruia **tarifele trebuie să fie fixate în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, ținând seama de caracterul rezonabil al acestora ... și de principiul „recuperării integrale a costurilor”**. Respectarea principiului recuperării integrale a costurilor presupune ca tarifele să urmărească, pe cât posibil, să recupereze costurile de capital, costurile operaționale și de întreținere, inclusiv costurile de mediu și ale resurselor.

✓ art. 17 alin (5) lit. a și i) din OUG nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, potrivit căruia **Autoritățile administrației publice locale** ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv **asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora, după caz, au următoarele obligații: a) să asigure colectarea separată cel puțin pentru deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă, iar până la data de 1 ianuarie 2025 și pentru textile din deșeurile municipale, să stabilească dacă gestionarea acestor deșeuri se face în cadrul unui singur contract de delegare a serviciului de salubritate sau pe mai multe tipuri de materiale/contract/contracte distincte pentru toate tipurile de materiale/pe tip de material și să organizeze atribuirea conform deciziei luate; ... i) să stabilească și să aprobe pentru beneficiarii serviciului de salubritate taxe/tarife distincte pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a), și sancțiuni aplicabile în cazul în care beneficiarul serviciului nu separă în mod corespunzător fluxurile de deșeuri stabilite prin Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;**

✓ art. 582 din Codul administrativ, potrivit căruia (1) **Obligațiile de serviciu public reprezintă cerințe și îndatoriri specifice impuse organismelor prestatoare în fiecare sector al serviciilor publice** de către legiuitor sau de către autoritățile administrației publice competente cu reglementarea, autorizarea sau gestiunea serviciului public respectiv. (2) **Obligațiile de serviciu public presupun, în principal, asigurarea serviciului**

*universal, continuitatea și suportabilitatea serviciului, precum și măsuri de protecție a beneficiarului;*

✓ art. 2 lit. v) din Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice, potrivit căreia, v) **obligație de serviciu public - orice cerință specifică stabilită de către** autoritatea administrației publice locale/**asociația de dezvoltare intercomunitară în baza mandatului primit**, pentru a asigura furnizarea/prestarea serviciului de utilități publice, pe care un operator, dacă ar ține seama de propriile sale interese comerciale, nu și le-ar asuma sau nu și le-ar asuma în aceeași măsură sau în aceleași condiții fără a fi remunerat corespunzător.

Totodată, s-au reținut ca fiind corecte și susținerile autorității contractante cu referire la faptul că "... taxele stabilite pe baza principiului de recuperare integrală a costurilor, trebuie verificate sub aspectul suportabilității, respectiv încadrarea acestor taxe în nivelul maxim suportabil stabilit ca un procent din venitul mediu net aferent "**decilei**" celei mai sărace. Practica a evidențiat faptul că, în prezent și, cel puțin, pe termen mediu, populația nu dispune de capacitatea de plată pentru a suporta un tarif suficient de mare să acopere integral costurile de investiție și costurile de operare și mentenanță.

Astfel, gradul de suportabilitate al populației este impus ofertanților în contextul impunerii tarifelor maxime pe care le pot oferta, indicator obligatoriu în documentația de atribuire, având în vedere că utilizatorii casnici sunt beneficiarii asistenței financiare nerambursabilă din fonduri europene. În acest sens, art. 1 din Legea nr. 51/2006 dispune faptul că serviciile de utilități publice fac obiectul unor obligații specifice de serviciu public în scopul asigurării unui nivel ridicat al calității siguranței **și accesibilității**, egalității de tratament, **promovării accesului universal și a drepturilor utilizatorilor, având caracter atât economic, cât și social.**"

Mai mult, s-a reținut și faptul recunoscut de autoritatea contractantă că prevederile Ordinului ANRSC nr. 640/2022, invocate și de contestatoare, sunt aplicabile, în condițiile în care fundamentarea și împărțirea cheltuielilor în funcție de cerințele prevăzute de autoritatea contractantă, sunt lăsate la latitudinea operatorilor economici.

În acest context, Consiliul consideră că este nefondată critica contestatoarei cu referire la impunerea de tarife maxime pentru loturile 1 și 2.

Cât privește cea de-a doua critică a societății contestatoare, în referire la faptul că articolul 10 Tariful, alin. (8), din capitolul IV Executarea contractului, aferent modelului de contract nu ar fi corelat cu dispozițiile legale, respectiv cu art. 42 alin. (9) și (10) din Legea nr.

51/2006, Consiliul constată lipsa de temeinicie a acesteia, sens în care sunt reținute următoarele:

✓ **prin contestație**, autoarea acesteia a susținut: « *articolul privind plata contravalorii serviciilor prestate nu este corelat cu dispozițiile legale.*

*În cadrul modelului de contract, la Capitolul IV. Executarea contractului, articolul 10 - Tariful, alin. (8) se precizează: „(8) Tariful este facturat către Delegatar, în baza situațiilor acceptate lunar la plată de către Delegat, i în contul Delegatului indicat în factură. În cazul neplății tarifului facturat, de către Delegatar,*

*a*

*c*

*es*

*t*

*a*

*d*

*i*

*n ur*

*întârzi*

*e*

*r*

*e. Pentru Activitățile Componente prestate direct Utilizatorilor, la solicitarea lor expresă, contravaloarea acestora se facturează de către Delegat potrivit contractelor individuale de prestări servicii încheiate cu fiecare dintre aceștia”. (...)*

*acest articol nu este corelat cu dispozițiile art. 42 alin. (9) și (10) din Legea nr. 51/2006 privind serviciile comunitare de utilități publice, unde se precizează:*

*„(9)*

***Factur***

*a*

*p*

*en*

*t*

*ru*

*s*

*luni*

*i*

*următoare celei în care prestația a fost efectuată. **Uti***

***pu***

***b***

***l***

***i***

***c***

**e**, persoane fizice sau juridice, sunt obligați să achite facturile reprezentând contravaloarea serviciilor furnizate/prestate **în termenul de scadență de 15 zile de la data emiterii facturilor**; data emiterii se înscrie pe factură. Termenul de scadență privind plata facturii se ia în calcul începând cu data emiterii facturii.

(10) Neachitarea facturii de către utilizator în termen de 30 de zile de la data scadenței atrage penalități de întârziere stabilite conform reglementărilor legale în vigoare, după cum urmează:

a) **penalitățile se datorează începând cu prima zi după data scadenței**;

b) **penalitățile sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare**;

c) valoarea totală a penalităților nu va depăși valoarea facturii și se constituie în venit al operatorului”.

Având în vedere că dispozițiile legale care reglementează termenul de emiterie și de plată al facturilor, precum și cuantumul penalităților de întârziere sunt norme de ordine publică, cu caracter imperativ, apreciază că se impune corelarea art. 10 alin. (8) din modelul de contract cu dispozițiile art. 42 alin. (9) și (10) din Legea nr. 51/2006.»;

✓ **prin punctul de vedere față de contestație**, autoritatea contractantă a adus următoarele explicații: «... raportul dintre utilizatorii serviciilor de utilitate publică și operatori este stabilit de secțiunea a 4-a Furnizarea/prestarea, contractarea și facturarea serviciilor de utilități publice, la art. 42 din Legea nr. 51/2006, unde se reglementează faptul că utilizatorii beneficiază de prestarea unui serviciu de utilități publice astfel:

a) în baza unui

c  
on  
t  
ract  
d  
e  
furniz  
uti  
l  
izat  
o  
r;

b) prin achitarea unui tarif sau a costului unui bilet, după caz;

c) **prin achitarea unei taxe, în situația în care încheierea contractului de furnizare sau de prestare a serviciului între operator și utilizator nu este posibilă din motive tehnice sau comerciale ori în situația în care hotărârea de dare în administrare sau contractul de delegare a gestiunii prevede această modalitate.**

(2) **Contractul de furnizare sau de prestare a serviciului constituie actul juridic prin care se reglementează raporturile dintre operator și utilizator cu privire la furnizarea/prestarea, utilizarea, facturarea și plata unui serviciu de utilități publice.**

Raportul dintre asociația de dezvoltare intercomunitară și operator este reglementat la art. 23 și art. 29 din Legea nr. 51/2006, astfel:

Articolul 23: „(1) Raporturile juridice dintre unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, **dintre asociațiile de dezvoltare intercomunitară având ca scop serviciile de utilități publice și operatori** ori operatorii regionali, după caz, sunt reglementate prin:

b) **contractele de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice, în cazul gestiunii delegate”.**

Articolul 29 din Legea nr. 51/2006 dispune că: „(1) Gestiunea delegată este modalitatea de gestiune în care entitățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale ori, după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară având ca scop serviciile de utilități publice, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, atribuie unuia sau mai multor operatori toate ori numai o parte din competențele și responsabilitățile proprii privind furnizarea/prestarea serviciilor de utilități publice, **pe baza unui contract, denumit în continuare contract de delegare a gestiunii.**

(7) Contractul de delegare a gestiunii este un contract încheiat în formă scrisă, prin care **unitățile administrativ-teritoriale, individual sau în asociere**, după caz, în calitate de delegatar, atribuie, prin una dintre modalitățile prevăzute de lege, pe o perioadă determinată, **unui operator**, în calitate de delegat, care acționează pe riscul și răspunderea sa, dreptul și obligația de a furniza/presta integral un serviciu de utilități publice ori, după caz, numai unele activități specifice acestuia, inclusiv dreptul și obligația de a administra și de a exploata infrastructura tehnico-edilitară aferentă serviciului/activității furnizate/prestate, în schimbul unei redevențe, după caz. Contractul de delegare a gestiunii poate fi încheiat de asociația de dezvoltare intercomunitară având ca scop serviciile de utilități publice în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, care au calitatea de delegatar. Contractul de delegare a gestiunii **este asimilat actelor administrative** și intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare”.

Contractul de delegare este asimilat actului administrativ, iar relevante acestui context sunt prevederile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ potrivit căroră „la soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se are în vedere regula după care **principiul**

**libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public”.**

În lumina dispozițiilor legale mai sus expuse, reiese faptul că art. 42 alin. (9) și (10) din Legea nr. 51/2006 **nu se aplică** în raporturile dintre autoritatea contractantă și operatorul delegat, îndeosebi în contextul art. 29 alin. (9) din Legea nr. 51/2006 care statuează că în cazul serviciilor de utilități publice, astfel cum sunt definite la art. 1 alin. (2), **procedura de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii se stabilește, după caz, în baza prevederilor Legii nr. 98/2016, Legii nr. 99/2016 și Legii nr. 100/2016**”. Acest text normativ, la fel ca întregul articol 42 din lege, se aplică strict pentru contractul încheiat între operator și beneficiarii individuali sau colectivi definiți la art. 41 alin. (1) din lege și reglementează raporturile dintre operator și utilizator cu privire la furnizarea/prestarea, utilizarea, facturarea și plata unui serviciu de utilități publice, **nefiind aplicabile unui contract de delegare a gestiunii serviciului de salubritate**. Contractul de furnizare a serviciului de salubritate încheiat între utilizator și operator are un regim juridic diferit față de contractul de delegare al serviciului de salubritate atribuit unui operator în baza legislației achizițiilor publice unui operator.

Prin urmare, apreciază că are dreptul de a propune un termen de plată a facturilor emise de operator în executarea contractului de delegare care poate fi diferit față de termenul legal de 15 zile aplicabil strict facturii emise de operator direct către utilizatorii beneficiari ai serviciului de salubritate. De altfel, autoritatea contractantă poate propune, în temeiul art. 1535 din Codul civil și cuantumul penalităților în cazul obligațiilor bănești, astfel:

Daunele moratorii în cazul obligațiilor bănești: (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu”.

Legea nr. 72 din 28 martie 2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante care stabilește ca termen contractual de plată pentru contractele încheiate dintre autorități contractante și profesioniști următoarele:

Articolul 7 Termenul contractual de plată

(1) Termenele de plată **stabilite în contract** pentru executarea obligațiilor entităților contractante nu pot fi mai mari decât termenele stabilite potrivit art. 6 alin. (1). În mod excepțional **părțile pot stipula un termen de plată de maximum 60 de zile calendaristice, dacă acesta este stabilit**

**expres în contract** și în documentația achiziției și este obiectiv justificat, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 12.

#### Articolul 8 Dobânda penalizatoare

(1) În raporturile dintre autoritățile contractante și profesioniști, creanța de plată constând în prețul bunurilor livrate sau tariful serviciilor prestate produce dobânzi penalizatoare dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1).

(2) Dobânda penalizatoare pentru plata cu întârziere **curge de la termenul stipulat în contract** sau, în cazul în care nu a fost stipulat în contract, de la expirarea termenelor prevăzute la art. 6 alin. (1), în condițiile dispozițiilor art. 1.535 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare. Prevederile art. 4 se aplică în mod corespunzător.

În acest sens dispune și art. 1 din Ordonanța nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar - fiscale în domeniul bancar: „(1) Părțile sunt libere să stabilească, în convenții, rata dobânzii atât pentru restituirea unui împrumut al unei sume de bani, cât și pentru întârzierea la plata unei obligații bănești.»

Argumentele aduse de autoritatea contractantă sunt considerate corecte, fiind întemeiate pe prevederile legale evocate, mai sus reținute.

Astfel, considerând că sunt **aplicabile prevederile art. 7 și art. 8 din Legea nr. 72/2013** privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, Consiliul constată că nu este nelegal stabilit art. 10 – Tariful, alin. (8) din modelul de contract, prevederile art. 42 alin. (9) și (10) din Legea nr. 51/2006 privind serviciile comunitare de utilități publice, nefiind aplicabile.

În referire la criticile suplimentare celor din contestație, legate de modul de calcul al tarifelor maxime impuse, formulate prin concluziile scrise din data de 20.12.2024, se vor respinge ca inadmisibile, în temeiul art. 21 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, potrivit căroră **Est**

**un**

**o**

**r no**

În considerarea celor reținute, nefiind constatate aspecte de nelegalitate prin raportare la cele criticate în termenul legal impus în acest sens, cu aplicarea prevederilor art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge, ca nefondată, contestația formulată de (...) SRL, în contradictoriu cu (...), în calitate de autoritate contractantă.

Pentru aceste motive,

În baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

**CONSILIUL DECIDE:**

Respinge, ca nefondată, contestația depusă de (...) SRL, cu sediul în (...), în contradictoriu cu (...), cu sediul în (...), în calitate de autoritate contractantă.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

Redactată în 4 exemplare originale, conține 26 pagini.